

Ako vo filme s bohatým mladíkom: «Vojst' do života»

V Evanjeliu sa odohrávajú udalosti, ktoré mätú. Objavujú sa postavy s príbehmi, ktoré nie sú práve „uzavreté“ – končia s príchutou trpkosti. Jednou z nich je bohatý mladík. Práve však cez smútok tohto rozprávania môže Boh ponúknuť dôvody na nádej.

30.05.2025

Život nie je film. Neexistuje režisér, ktorý by hercom hovoril, čo majú robiť, alebo by otáčal dej, aby ho prispôbil požadovanému záveru. Boh chce, aby sme boli hlavnými postavami nášho vlastného filmu.

Život nie je film. Neexistuje režisér, ktorý by hercom hovoril, čo majú robiť, alebo by otáčal dej, aby ho prispôbil požadovanému záveru. Boh chce, aby sme boli hlavnými postavami nášho vlastného filmu.

Zrejme ho už niekoľko dní sledoval, mlčky pozoroval. No tentoraz to už nevydržal. Videl toho príliš veľa za taký krátky čas, a jeho srdce už nedokázalo potlačiť túžbu priblížiť sa, uistiť sa o tom, čo už dávno začínal tušiť.

Ježiš sa opäť presunul z Galiley do Judey, na druhý breh Jordánu. A ako

mal vo zvyku, začal učiť zástupy a uzdravovať chorých, ktorí k nemu prichádzali. Mnohí mu tiež začali prinášať deti, aby ich požehnal.

Možno práve toto veľké prejavenie lásky bolo tou poslednou kvapkou pre nášho mladíka. Nikdy predtým nevidel taký súlad medzi slovami a skutkami, toľko lásky ohlasovanej aj uskutočňovanej. Musel s ním hovoriť – a dochádzal mu čas, pretože nevedel, či ho ešte niekedy bude mať tak blízko. A tak, keď videl, že sa Ježiš „vydával na cestu, pribehol k nemu a klakol si pred ním“ (Mk 10,17).

V hľadaní odpovede

Bol to mladík z váženej vrstvy, ktorý bol bohatý. Z jeho slov a postojov môžeme tušiť, že hľadal lásku, ktorá by dala zmysel všetkému, čo robil. Nie je bežné, aby sa niekto bohatý a vážený klaňal inému človeku. Ale existenciálny smäd, ktorý ho stravoval, bol taký silný, že mu bolo

jedno, čo si o ňom iní pomyslia. Potreboval uspokojivú odpoveď na otázku svojho života: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“ (Lk 18,18). Horel túžbou nájsť to, čo je skutočne dobré. Vedel urobiť prvý krok: klaknúť si pred Bohom. „A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista“ (Jn 17,3).

Je pravdepodobné, že prítomné zástupy boli týmto gestom pokory prekvapené. Určite očakávali, ako Ježiš zareaguje. Prvá Ježišova odpoveď však nekladie dôraz na to, čo robí človek, ale na to, čo robí jeho Otec: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, jedine Boh“ (Lk 18,19). Práve Božia dobrota, nie ľudská, otvára dvere. Je to Božia milosť, ktorá premieňa a umožňuje prebývať v jeho dome. Ale žiť v Otcovom dome si logicky vyžaduje prijať pravidlá toho domu: „Ak chceš

vojst' do života, zachovávaj prikázania“ (Mt 19,17).

Ježišova odpoveď nebola ničím novým, ale pripomenutím: „Poznáš prikázania“ (Lk 18,20). Na našu túžbu po originálnych odpovediach odpovedá ukázaním na cestu, ktorú už poznáme. Akoby nám hovoril: „To, čo som povedal predtým, hovorím aj teraz.“ Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky (porov. Hebr 13,8). Niekedy si môžeme myslieť, že na dosiahnutie šťastia musíme urobiť niečo výnimočné. Ježiš nám však ukazuje, že plnosť sa nachádza jednoduchšie, než si myslíme. „A ty si bol vo mne, a ja vonku, a tam som ťa hľadal (...). Ty si bol so mnou, ale ja som nebol s tebou.“^[1]

Ale mladík nebol spokojný. Ježiš mu povedal niečo, čo už dávno vedel, no on potreboval viac: „Toto všetko som zachovával od mladosti“ (Lk 18,21). Mal úzke vzťahy s vecami Božími, no

stále bol nepokojný. Možno práve táto blízkosť ho hnala hľadať konečnú odpoveď, lebo kto sa napije z prameňa pravdy, chce sa napiť znova a viac. „Si ako hlboké more – čím viac ťa hľadám, tým viac ťa nachádzam; a čím viac ťa nachádzam, tým viac ťa hľadám.“^[2] —

A vtedy „naňho Ježiš pozrel s láskou“ (Mk 10,21). Jeho srdce túžilo po tej duši. Všimol si jeho túžbu po plnosti, nepokoj, ktorý ho priviedol až k pokľaku. Nebol to hocijaký pohľad: bol to pohľad zaľúbeného, pripraveného dať za toho druhého svoj život. Preto Ježišove oči navždy zmenili život tohto mladíka – lebo pochopil, že je nekonečne milovaný.

Napokon sa Pán rozhodne ponúknuť mladíkovi odpoveď, ktorá by mohla naplniť jeho túžbu po večnosti: „Jedno ti chýba: choď, predaj všetko, čo máš, a rozďaj chudobným, a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a

nasleduj ma“ (Mk 10,21). Je to radikálna zmena pohľadu. Nie je to úloha, ktorú treba urobiť, aby sme si zaslúžili večnosť, ale ako napodobniť Pána tým, že budeme na zemi žiť bez pripútaností. „Je to volanie k väčšej zrelosti – prejsť od zachovávanía prikázaní kvôli odmene k bezvýhradnej a nezištnej láske. Ježiš žiada, aby sme sa vzdali všetkého, čo zaťažuje srdce a bráni v láske. Nejde o to, aby bol človek zbavený všetkého, ale aby bol slobodný a bohatý na vzťahy. Ak je srdce preplnené majetkom, Pán a blížny sa stanú len jednou z mnohých vecí. Naša túžba vlastniť príliš veľa a chcieť príliš veľa dusí naše srdce, robí nás nešťastnými a neschopnými milovať.“^[3] —

Závrat z lietania

Ježišove slová zazneli ako hrom v samom strede mladíkovho srdca. Zdalo sa, akoby sa v jeho vnútri

začalo rozvidnievať – a zrazu nastala tá najtemnejšia noc. Jeho vôľa i rozum, túžiace po zmysle existencie, zostali omráčené. Jeho duch bol na kolenách.

Doteraz išlo všetko dobre. Ale keď si od neho Boh vyžiadal srdce – a spolu s ním aj všetko, čo v ňom nosil – nevedel, čo povedať. Nastalo ticho. Ježiš sa na neho naďalej láskavo pozeral, čakal na odpoveď. Mladík sa zadíval do tých očí a uvidel v nich všetko, po čom túžil: budúcnosť plnú pokoja, šťastia, večnosti. V tomto Ježišovom pohľade objavil, ako vysoko by mohol lietať, ale zároveň pocítil naplno aj závrat toho, kto sa dvíha do výšin: zbohom pevnej pôde pod nohami, zbohom istotám. Skrátka, všetkému, čo mu síce prinášalo určitý komfort, no zároveň ho zväzovalo. Napokon – nič z toho nedokázalo naplniť jeho túžbu po plnosti. Preto ho Ježiš pozval, aby

zložil tieto putá, ale on si radšej zvolil istotu cely.

Oči sa mu začali plniť slzami. Učiteľ už nepovedal nič viac – len mu natiahol ruku, aby vstal a šiel s ním. Nevysvetlil mu, kam, ani na ako dlho. Povedal len: „Nasleduj ma.“ Prosil ho, aby mu dôveroval, aby pochopil, že iba to jediné je dôležité.

Mladíkovi neprekážalo, že ho ostatní vidia na kolenách, lebo dovtedy mal oči len pre Ježiša. No teraz sa ho začal zmocňovať pocit hanby. Sklonil hlavu, lebo nechcel prijať to, čo mu ten milujúci pohľad ponúkal, a smutne vstal zo zeme. Nechcel prijať Ježišovu ruku, pretože sa bál, že by ho to prinútilo pustiť sa iných vecí. Napokon sa ešte raz letmo obzrel na Učiteľa, a v tom poslednom stretnutí pohľadov vycítil z Ježišovej strany stále bezpodmienečnú dôveru. On sám sa však už rozhodol. Otočil sa a

„odišiel smutný, lebo mal veľký majetok“ (Mk 10,22).

Nechcel sa obzrieť. Keby to bol urobil, všimol by si, že Ježiš ho sledoval až do posledného okamihu – až kým sa cesta nezakrivila a nestratil sa mu z dohľadu. Ako v mnohých filmoch, divák si zachováva nádej, že sa vráti, že Ježiša objíme, že si uvedomí, že „na dosiahnutie šťastia nie je potrebný pohodlný život, ale zamilované srdce“^[4]. Ale nie – nevrátil sa.

Pánov prísľub

Kým sa Ježiš pozeral, ako odchádza, tí, čo boli svedkami tejto scény, stíchli. Apoštoli, ktorí počuli to isté „nasleduj ma“, vnímali obzvlášť silno bolesť, ktorá sa odrážala na Učiteľovej tvári. A vtedy sa radovali, že vpustili Ježiša do svojho života, že mu povedali „áno“. A tiež boli svedkami jeho radosti z prítomnosti Dvanástich i svätých žien.

Napokon, keď sa postava mladého muža, so sklonenou hlavou a ťažkým krokom, stratila v dialke, Ježiš si povzdychol a povedal: „Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú majetky!“ (Lk 18,24). Pán nič nemá proti bohatým; jeho výčitka smeruje skôr k tým, ktorí si myslia, že len hojnosť vecí im môže priniesť skutočné šťastie. „Pravá chudoba nespočíva v tom, že nič nemáš, ale v tom, že nelipneš na veciach; že sa dobrovoľne vzdávaš vlády nad nimi. — Preto existujú chudobní, ktorí sú v skutočnosti bohatí. A naopak“^[5].

Peter si nemohol odpustiť otázku. Apoštoli totiž až dosiaľ neboli svedkami takého rázneho „nie“ na Ježišovo volanie. Skôr naopak – videli ľudí, ktorí chceli ísť za ním, a ktorým Pán povedal, aby zostali doma (porov. Mk 5,19). Preto si Peter, vidiac rozdiel medzi tým, čo urobil mladík, a tým, čo urobili oni, chcel ujasniť rozdiel medzi „áno“ a „nie“:

„Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou. Čo z toho teda budeme mať?“ (Mt 19,27).

A vtedy Ježiš vyslovil slová, ktoré rozochveli srdcia pozdĺž storočí. Slová, ktoré utešovali učeníkov, ktoré boli motorom bláznivých skutkov lásky svätých. Prísľub ako ten, ktorý Jahve dal Abrahámovi, keď od neho žiadal, aby opustil všetko – dokonca aj vlastného syna: „Každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry, alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života“ (Mt 19,29).

Večný život. Presne to, čo hľadal mladý boháč. Napokon – po tom túžime všetci. Ale Ježiš ide ešte ďalej: nikto z nás nedokáže mať väčšie sny ako Boh. Naše najvyššie túžby a očakávania sú len slabým odtieňom toho, čo nám chce dať Pán. Tak ako si Šalamún vyžiadal múdrosť a bolo mu

dané nielen to, ale aj všetko, čoho sa vzdal (porov. 1 Kr 3,1–15), tí, čo nasledujú Ježiša, dostanú nielen to, po čom túžia, ale ešte omnoho viac. „Kto pustí Krista do svojho života, nestratí nič, nič – vôbec nič – z toho, čo robí život slobodným, krásnym a veľkým. Nie! Iba toto priateľstvo otvára brány života. Iba toto priateľstvo skutočne otvára veľké možnosti ľudskej existencie. Iba v tomto priateľstve zakúsime, čo je krásne a čo nás oslobodzuje. (...) Otvorte dokorán dvere Kristovi – a nájdete pravý život“^[6].

^[1] Sv. Augustín, *Vyznania*.

^[2] Z rozhovoru sv. Kataríny Sienskej o Božej Prozreteľnosti, Kap. 167.

^[3] František, Správa zo dňa 29-VI-2021.

[4] Sv. Josemaría, *Brázda*, č. 795.

[5] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 632.

[6] Benedikt XVI, Homília, 24-IV-2005.

Luis Miguel Bravo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/ako-vo-filme-s-bohatym-
mladikom-vojst-do-zivota/](https://opusdei.org/sk-sk/article/ako-vo-filme-s-bohatym-mladikom-vojst-do-zivota/) (19.03.2026)